

Bemærkninger til forslaget

Venstre og Det Konservative Folkeparti har sat regelforenkling og afbureaukratisering højt på dagsordenen. I folketingsåret 1996-97 fremsatte Venstre og Det Konservative Folkeparti et fælles beslutningsforslag (beslutningsforslag nr. B 127), hvor regeringen blev pålagt at nedbringe og forenkle regelmængden samt lette de administrative byrder. Nærværende beslutningsforslag, som er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 130 fra folketingsåret 1996-97 (se Folketingstidende, forhandlingerne s. 7172 og 7990, Tillæg A s. 5440 og Tillæg B s. 1115), er et led i en række konkrete beslutningsforslag om regelforenkling og en opfølgning på beslutningsforslag nr. B 127 fra sidste folketingsår.

»Loven skal være ærlig og retfærdig, tålelig, efter landets sædvane, passende og nyttig og tydelig, så at alle kan vide og forstå, hvad loven siger.«

Sådan lød det allerede i Jyske Lov fra 1241. Men eftertiden har ikke været venlig ved den danske lovgivning, som til stadighed er blevet mere uklar, forvirrende og bureaukratisk. Dette gælder også miljølovgivningen. Den offentlige regulering har efterhånden fået et sådant omfang, at virksomhederne og borgerne i snart hver en handling støder på regler og forskrifter og barrierer, som begrænser dem i deres udfoldelse. Reglerne er blevet så mange og så komplicerede, at der hver dag er borgere og virksomheder, som må give op over for systemet, og problemerne bliver ikke mindre med tiden.

Det er nødvendigt med en gennemgribende reform af miljølovgivningen, hvis lovgivningen skal virke efter hensigten. Lovgivningen skal bygges klart, logisk, systematisk og grundigt op, og der skal i større udstrækning anvendes mål- og rammestyning.

Forslagsstillerne tager afstand fra de mange myndigheder, der gives til miljømyndighederne. De er ofte meget vidtgående og åbner for en meget varierende retshåndhævelse.

Et graverende eksempel på forskelsbehandling efter loven er A/S Øresunds depot af forurenede jord på Prøvestenen ved København. Der er tale om det største forureningsdepot, der nogen sinde er set i Danmark - 40.000 kubikmeter af den mest forurenede jord. Det blev etableret uden miljøkendelse, men på

en midlertidig godkendelse fra Københavns Kommunes miljøkontrol. Dansk Kabelskrot på Lolland fik en bøde på 300.000 kr. for uden miljøgodkendelse at have foretaget en oplagring, som blot var en hundrededel af den på Prøvestenen, jf. telegram fra Ritzaus Bureau den 12. februar 1997.

På naturområdet er der også behov for regelforenkling. Der er f.eks. store problemer for befolkningen med at forstå naturbeskyttelseslovens § 3.

Eksempelvis har en 70-årig marskbonde fra Ribe fået besked om, at han ikke må sætte ploven i hovedparten af den jord, som hans slægt har dyrket i generationer. Dette skyldes hovedsagelig bestemmelsen i naturbeskyttelseslovens § 3, hvorefter der ikke må foretages ændringer i tilstanden af bl.a. ferske enge.

Bestemmelsen indebærer, at landmanden ikke kan afgøre, hvornår en fersk eng skal pløjes, hvis den har været udlagt til eng eller græsningsmark i mere end 7 år. Loven indebærer, at arealet kun må pløjes efter samme mønster som hidtil. Ved drift af marskjord er det normalt, at græsarealer henlægges i græs i længere perioder, hvorefter de opløjes for en kortere periode og derpå atter udlægges med græs.

Marskbonden fra Ribe har i mange år haft et stort kreaturhold og kan derfor indrette sig på, at hans græsmarker skal kunne bruges i meget lange perioder. Nu er han fastlåst i den driftsform, og en ny ejer af gården vil også være bundet af den.

Eksemplet er desværre ikke enestående. Overalt i landet findes mennesker, som må sande, at de ikke kan bruge deres landbrugsjord, som de plejer.

Miljø- og Energiministeriets reaktion på denne slags eksempler er at udgive et 14 sideres notat om, hvordan man skal forstå naturbeskyttelseslovens § 3, for så vidt angår ferske enge, jf. Miljø- og Planlægningsudvalget, 1996-97, alm. del - bilag 825. Notatet skulle gøre op med en række misforståelser og præcisere fortolkninger af gældende regler. Dette er ikke lykkedes, snarere tværtimod. Forløbet viser med al tydelighed, at der er brug for regelforenkling på naturområdet.

Miljøet er et af de områder, som den nuværende regering valgte at gå i en stor bue udenom i dens lovsaneringskampagne.